

RESUME af reglerne mod matchfixing m.m.

(LOVREGULATIV VIII OM FORBUD MOD MANIPULATION AF IDRÆTSKONKURRENCER (MATCHFIXING) OG TILSVARENDE UETISK ADFÆRD)

Den 4. maj 2013 på årsmødet i Danmarks Idrætsforbund (DIF) vedtog repræsentantskabet at indføre fælles regler for DIF-idrætten mod matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd. Lovregulativet er trådt i kraft på vedtagelsesdagen den 4. maj 2013 og er ændret på et ekstraordinært årsmøde i DIF den 4. oktober 2014.

Dette resume indeholder lovregulativets vigtigste regler.

Baggrund og formål (kapitel 1)

Matchfixing er et stigende problem i international idræt. Matchfixing og tilsvarende former for uetisk adfærd undergraver idrættens værdier og kan udvikle sig til en alvorlig trussel mod idrætten, som vi kender den i dag. Før maj 2013 indeholdt DIF's regelsæt ikke konkrete regler mod matchfixing mv.

Derfor besluttede DIF's bestyrelse i foråret 2012 at udarbejde et forslag til regler om bekæmpelse af matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd på DIF's område. Der blev nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra DIF og specialforbund. Matchfixinglovregulativet, der dækker hele DIF-idrætten, er resultatet af dette arbejde.

Lovregulativet sikrer, at der er klarhed om DIF-idrættens regler på området, og understøtter, at der i idrætten skabes klare holdninger mod matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd. Det gælder særligt for specialforbundene under DIF og deres medlemsforeninger. At via oplysning og uddannelse at påvirke værdierne og adfærden hos de mange børn, unge og voksne, der deltager i aktiviteter i DIF-idrætten, er et fælles ansvar for alle i DIF-idrætten.

DIF fulgte i efteråret 2013 vedtagelsen af lovregulativet op med en medie- og kampagnestrategi, der havde til formål at sikre klarhed over og ejerskab til reglerne og sanktionerne samt påvirkning af værdier og adfærd hos børn, unge og voksne idrætsudøvere. Siden vedtagelsen af Matchfixinglovregulativet har der været en meget betydelig omtale i medierne, både af emnet generelt og af konkrete sager.

Desuden har den danske regering i september 2014 underskrevet en europæisk konvention mod matchfixing, der forpligter regeringen og idrætsorganisationerne på en række områder, og i oktober 2014 offentliggjorde Kulturministeriet en rapport fra et omfattende arbejdsgruppearbejde, som bl.a. DIF har deltaget i. Arbejdet med rapporten har vist, hvor hensigtsmæssigt det er, at DIF allerede nu har regler på området, der omfatter alle DIF's specialforbund. På baggrund af rapporten har Kulturministeriet iværksat flere nye initiativer, bl.a. lovgivning, der forbyder matchfixing, etablering af en national platform mod matchfixing og en ny kampagne mod matchfixing m.v.

Hvem er omfattet af lovregulativet (kapitel 2)?

Idrætsudøvere, dommere, trænere, holdledere og en lang række andre personer i idrætten er omfattet af lovregulativet. Det gælder fx alle, der er medlem af eller på andre måder repræsenterer:

- DIF
- Et specialforbund under DIF
- En klub eller forening, som er medlem af et specialforbund

Reglerne omfatter også alle idrætsudøvere, trænere og andre, som deltager i en idrætsaktivitet under:

- DIF
- Et specialforbund samt specialforbundets tilknyttede medlemmer, klubber, hold, organisationer eller ligaer

Hvad er omfattet (kapitel 4)?

Lovregulativet omfatter og forbyder både matchfixing og en række andre former for tilsvarende uetisk adfærd.

Matchfixing defineres som handlinger, der medfører en uregelmæssig ændring eller påvirkning af forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence for at opnå en fordel eller gevinst for en selv eller andre og fjerne hele eller dele af den usikkerhed, der normalt er forbundet med forløbet og udfaldet af idrætskonkurrencer. Sådanne handlinger kan fx bestå i:

- Forsætlig manipulation af resultatet af en idrætskonkurrence
- Forsætlig underpræstation
- Forsættigt nederlag i en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder
- Bestikkelse af eller trusler mod en anden person for at påvirke en idrætskonkurrence i en bestemt retning

Lovregulativet forbyder dog som udgangspunkt alene handlinger, hvor der søges opnået en direkte eller indirekte *økonomisk* fordel eller gevinst. Forsøges der alene opnået en *rent sportslig* fordel eller gevinst, fx i en lavt rangerende (amatør) række, vil handlingerne som udgangspunkt ikke være forbudte efter lovregulativet, men kan dog være det, hvis det pågældende specialforbund har fastsat egne regler derom.

De andre former for uetisk adfærd, som også er omfattet af lovregulativet, er:

- Misbrug af intern viden – fx ved at videregive oplysninger, der kan udnyttes i forbindelse med spil (betting)
- Spil (betting) på egen konkurrence, også selvom der spilles på egen sejr
- Modtagelse af gaver, der ikke hænger naturligt sammen med den pågældende idrætskonkurrence

Medmindre det sker i tilknytning til manipulation af den pågældende idrætskonkurrence, er spil (betting) på egen konkurrence ikke omfattet af definitionen på matchfixing. Men det er omfattet af reglerne om tilsvarende uetisk adfærd og dermed også forbudt.

Det indgår også i lovregulativet, at man kan blive sanktioneret, hvis man har forsøgt at overtræde reglerne eller har medvirket til, at andre har gjort det.

Hvilke sanktioner kan der blive tale om (kapitel 5)?

Reglerne rummer mulighed for forskellige typer af sanktioner alt efter overtrædelsens karakter og den konkurrence, den er begået i tilknytning til. De mulige sanktioner omfatter tidsbestemt eller tidsubestemt udelukkelse, bøde eller anden økonomisk sanktion, inddragelse af præmiepenge og diskvalifikation (annullering) af opnåede resultater og tilsvarende idrætslige, disciplinære sanktioner. En person, der formodes at have overtrådt lovregulativet, kan også i særlige tilfælde blive midlertidigt udelukket, mens sagen undersøges nærmere.

Der er en række forhold, der kan virke skærpende, når Matchfixingnævnet fastsætter en sanktion. Det gælder fx, hvis man tidligere har overtrådt reglerne, eller hvis flere i fællesskab har begået overtrædelsen.

Hvad gør man, hvis man har viden om, at reglerne overtrædes (kapitel 7)?

Det er et fælles ansvar, at DIF-idrættens regler overholdes. Det er en kerneværdi, at alle idrættens aktører er samarbejdsvillige og ærlige, når der rejses tvivl om, hvorvidt en konkurrence er foregået på fair vilkår, og uden at nogen har snydt.

Også derfor har alle, der er omfattet af reglerne, pligt til at underrette Matchfixingsekretariatet, hvis de får kendskab til eller har grund til at antage, at reglerne er overtrådt.

Man har også pligt til at møde op og tale sandt, hvis man bliver bedt om det som led i afdækningen af en sag. Det gælder som udgangspunkt også personer, som selv formodes at have overtrådt lovregulativet.

Hvordan organiseres arbejdet (kapitel 9)?

DIF har etableret et uafhængigt Matchfixingnævn til at afgøre sagerne efter lovregulativet. Det skal sikre en fair og upartisk behandling af sagerne.

Til at undersøge og forberede sagerne har DIF etableret et Matchfixingsekretariat som en administrativ funktion i DIF's udviklingsafdeling. Dette har til opgave at vurdere underretninger om overtrædelser af lovregulativet. Matchfixingsekretariatet har også mulighed for at tage sager op, som sekretariatet får kendskab til ad anden vej. Hvis Matchfixingsekretariatet vurderer, at der er grundlag for at gå videre med en sag, gennemfører sekretariatet en undersøgelse. Den skal afdække, om sagen skal indbringes for Matchfixingnævnet. Når Matchfixingsekretariatet indleder en undersøgelse, skal den eller de pågældende personer, der er omfattet af undersøgelsen, orienteres.

Matchfixingnævnets opgave er at træffe afgørelse om, hvorvidt lovregulativet er overtrådt, og i givet fald hvilken sanktion, overtrædelserne udløser. Den eller de person(er), der er indklaget i en sag, har altid ret til at afgive skriftlige bemærkninger under sagens forberedelse og til at blive hørt mundtligt på et nævnsmøde ved sagens behandling i Matchfixingnævnet. Det sikrer, at den pågældende altid får lov til at tale sin sag.

Matchfixingnævnet består af en formand, to ordinære nævnsmedlemmer og en suppleant. Formanden og mindst et af de ordinære nævnsmedlemmer skal være uddannet jurist. Herudover kan Matchfixingnævnets formand i sagen anmode det pågældende specialforbund om at give møde på nævnsmødet ved en repræsentant, der kan besvare spørgsmål af idræts-specifik karakter af betydning for Matchfixingnævnets afgørelse i sagen.

Kan man appellere Matchfixingnævnets kendelser (kapitel 11)?

En kendelse fra Matchfixingnævnet kan appelleres til DIF-idrættens Højeste Appelinstant. Dermed kan man altid få prøvet sin sag i 2 instanser. Også det sikrer retssikkerheden.

Kan specialforbundene under DIF selv undersøge og afgøre sagerne (kapitel 12)?

DIF's specialforbund har mulighed for at søge Matchfixingsekretariatet om tilladelse til, at de opgaver, som Matchfixingsekretariatet og Matchfixingnævnet løser, i stedet håndteres af specialforbundet selv. Det kan være undersøgelser af konkrete formodninger om overtrædelse af reglerne, ligesom det også kan være afgørelser i konkrete sager. Hvis et specialforbund fx selv ønsker at undersøge konkrete sager og får en godkendelse hertil, skal specialforbundet overholde de samme regler, der gælder for Matchfixingsekretariatets virke.

Modsvarende kan et specialforbund indføre egne regler, der er mere vidtgående end DIF's Matchfixinglovregulativ, og forbundet kan indføje i sådanne egne regler, at sagerne indbringes af DIF's Matchfixingsekretariat og afgøres af DIF's Matchfixingnævn.